

Ημερολόγιο ασημάντων 489. Ο Αβαγλαώρ και το Φεμινιστικό Φεστιβάλ/φρεγάτες & γαλλικά σαλιγκάρια

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Όταν χάνεις ένα φίλο σε πιάνει απελπισία : Σε ποιον θα μιλάς τώρα τα προσωπικά σου, σε ποιον θα δείχνεις τους πίνακες και τις φωτογραφίες. Με ποιον θα παίζεις σκάκι; Η φίλια σ'αυτή την εποχή είναι κάτι περισσότερο από παρηγορητική και αναγκαία.

Plasmata στο Πεδίον του Άρεως. (Φωτό: Δημήτρης Τζουμάκας)

1 1.6.22 ΤΟ ΛΑΧΘΑ Πλήθος πιστοί συνωσιάζονται, λιμώττοντες και ετοιμοθάνατοι, κάτω από ένα μπαλκόνι, και περιμένουν να βγή ο Αβαγλαώρ να τους σκορπίσει το σωτήριο λάχθα. Πολλοί έχουν αρχίσει κιόλας ν' αμφιβάλουν δεν θα βγν ποτέ ο Αβαγλαώρ και μερικοί προχωρούν μέχρι και να υποψιάζονται ότι ο Αβαγλαώρ δεν μένει καν εκεί. Δεν έχουν δίκιο. Εκεί μένει ο Αβαγλαώρ, και η μπαλκονόπορτα ανοίγει κάποτε πράγματι και ο Αβαγλαώρ βγαίνει. Τους λέει όμως, κατηγορηματικά, ότι δεν πρόκειται να τους σκορπίσει λάχθα, γιατί δεν υπάρχει καθόλου, και να πάψουν να τον σκοτίζουν και να σπκωθούν να φύγουν με το καλό, να μην αναγκασθή να τους ρίξη λίχθη, και αλλοίμονό τους. Και κλείνει πάλι την μπαλκονόπορτα και χάνεται. Αυτό, φυσικά, τους απογοητεύει όλους πάρα πολύ.

Αλέξανδρος Σχοινιάς Από το Υποθέσεις διηγημάτων απόσπασμα δημοσιευμένο στο φοβερό και τρομερό περιοδικό «Πάλι» τευχ. 2-3 (1964)

• Σάββατο βράδυ. Έχασε ο Παναθηναϊκός στο μπάσκετ από τον Ακατανόμαστο, χάθηκε η Μπουμπού, χάθηκε η Ευρυδική, χάθηκε η γάτα της Λουτσιάνα, όλα χάνονται, έρωτες, περιουσίες, φίλοι, δεν μιλάω και με το Στέφανο λες και είμαστε τσακωμένοι γαμώ τις συνεδριάσεις του, χάνονται δίσκοι αγαπημένοι, χάνονται δαχτυλίδια, βιβλία χάνω, χάνω μία παρτίδα σκάκι μόνος μου και μία φωτογραφία μου παιδική με μακριά μαλλιά.

-Α, δεν μπορώ συνέχεια να μιζεριάζω έναν χαμένο έρωτα, πρέπει να δούμε και τι φταίει. Τι φταίει; η μαλακία μας φταίει. Τελεία και παύλα. Βάζω στο του tube τις 10 top ομάδες με τους πιο φωνακλάδες φιλάθλους και σεληνιάζομαι. Μετά στο τρίτο πρόγραμμα ένα βαρύτονος σαν να παίζει μπουινές και να φτύνει χταπόδια και δράκους, δεν ξέρω τι άδει αλλά την ώρα που πλένω τα πιάτα η σπικερλίνα λέει πως «η μπτέρα πούλησε το δαχτυλίδι της να δει την κόρη της ντυμένη στα λευκά» (πρέπει να ήταν ακριβό το δαχτυλίδι) γι αυτό χτυπιέται ο βαρύτονος σαν τον Άνθρωπο με τη Σπαραχτική Φωνή στο δρόμο, μόνο που η Φωνή είναι του δρόμου, αληθινά σπαραχτική

•Σαν σήμερα το 2014 πέθανε σε ηλικία 80 ετών ο καλαθοσφαιριστής και προπονητής Κώστας Μουρούζης, η αλεπού των πάγκων, μορφή στο μπάσκετ, είχε προπονήσει την Εθνική και τις τρεις μεγάλες ομάδες του Κέντρου και είχε πάρει 6 πρωταθλήματα με τον Παναθηναϊκό. «Ο Μουρούζης κλαίει» ή «ο Ντίνο κλαίει» (είχε κάνει Ιταλία και υπήρξε πρώτος σκόρερ του παλικού πρωταθλήματος) ήταν το ειρωνικό σλόγκαν στα χείλη των αντιπάλων επειδή η φατσούλα του έμοιαζε με μωρόπαιδί, κατάγετο δε από ιστορική οικογένεια της Πόλης.

•Όταν χάνεις ένα φίλο σε πιάνει απελπισία : Σε ποιον θα μιλάς τώρα τα προσωπικά σου, σε ποιον θα δείχνεις τους πίνακες και τις φωτογραφίες. Με ποιον θα παίζεις σκάκι;

Η φίλια σ'αυτή την εποχή είναι κάτι περισσότερο από παρηγορητική και αναγκαία. Έφυγε και η πιστή Μπέμπα για τη Βουδαπέστη, αλλά πού θα πάει θα γυρίσει με δύο φίλες της βουλγάρες, αφού μου άφησε ζελέ για τα οστά, πατσά και ποδαράκια στο ψυγείο, είμαι ένας ιδανικός αιχμάλωτος, είμαι μόνος, σαν εγκαταλειμμένο μωροΜούρουζο που κλαψουρίζει. [...] 13-16.6.22 Άλλα σχεδιάζα άλλα ήλθαν. Έλεγα για Αιδηψό είναι και ο φίλος Άγγελος με τη γυναίκα του εκεί, θα είχε γούστο, αλλά έσπασε το δόντι μου και πρέπει να βάλω θήκη. Κλεισμένος σπιτί ακούγοντας μουσική και την ελληνoturκική οπερέτα. Αμάν πια με τον Ερντογάν! Σκυλιάσατε με τον άνθρωπο! Ίσως επειδή βλέπετε ότι η επιθετική πολιτική της φίλης γείτονος χώρας αποδίδει και σε λίγο θα λάβουν στο πιάτο τα μαχνητικά F-(35 να είναι οι ώρες τους!). Αλλά και η δική μας αμυντική πολιτική αποδίδει εξίσου. Ο Αβαγλαώρ παρήγγειλε τα ακριβότερα ευρωπαϊκά προϊόντα και οσοονούπω καταφθάνουν φρεγάτες και γαλλικά σαλιγκάρια και θα δώσει πόνο πολύ αν τολμήσουν οι κακοί.. Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει και η ανώνυμος Εταιρεία που διοικεί τον τόπο ανθεί και την Ουκρανία τροφοδοτεί (με λάχθα)και τον κόσμο (με τα υψώματα στα βουνά) κυριεύει.

...Ένας γεωπαταθιασμένος υπάλληλος εγκαταλείπει το πάρκο, ξαναγυρίζει στο γραφείο του και ζητάει να συνέχισι τη δουλειά του. Ο προϊστάμενος και οι συνάδελφοί του γίνονται έξω φρενών.